

Sygn. akt II KK 130/15

POSTANOWIENIE

Dnia 28 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Sobczak

w sprawie **M. P.**

skazanego za czyny z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 28 maja 2015 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k.

postanowił:

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

M. P. wyrokiem Sądu Okręgowego Warszaw-Praga w Warszawie z dnia 16 października 2013 r., sygn. akt V K 97/10, utrzymanym w mocy -co do tego skazanego - wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 lipca 2014 r., sygn. akt II AKa 133/14, został skazany czyny z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 280 § 1 k.k. i inne na łączną karę 6 lat pozbawienia wolności oraz grzywnę.

Do Sądu Najwyższego została wywiedziona kasacja od orzeczenia Sądu odwoławczego przez obrońcę skazanego M.P., w której złożono poza podniesieniem szeregu zarzutów procesowych wystąpiono z wnioskiem w trybie art. 532 § 1 k.p.k. o wstrzymanie wykonania orzeczenia wobec ww. z uwagi na obecną

sytuację rodzinną i zawodową. Podniesiono, iż skazany prowadzi obecnie działalność gospodarczą, jest jedynym żywicielem trzyosobowej rodziny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek obrońcy M. P. nie zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać już na wstępie należy, że samo wywiedzenie kasacji nie jest wystarczającą podstawą do wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku, szczególnie gdy zaważy się, że zgodnie z art. 9 k.k.w., postępowanie wykonawcze wszczyna się niezwłocznie po uprawomocnieniu orzeczenia. Przyjmuje się także, że orzeczenie prawomocne jest orzeczeniem trafnym, prawidłowym, natomiast Sąd korzystający i wypowiadający się w kwestii zastosowania instytucji określonej w art. 532 § 1 k.p.k. musi powziąć przekonanie, nawet przy pobieżnej lekturze akt sprawy, iż uwzględnienie kasacji i wywiedzionych w niej zarzutów jest realne. Z jednej strony wadliwość zaskarżonego w drodze kasacji orzeczenia nie może budzić wątpliwości z drugiej zaś, muszą powstać dla skazanego takie okoliczności, które przekonają, że wykonanie przez niego orzeczonej kary - przed rozpoznaniem skargi - będzie rodzić poważne i nieodwracalne dolegliwości.

Wprawdzie przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie zawiera katalogu warunków, od których zależne jest wstrzymanie wykonania orzeczenia, jednakże bezspornym pozostaje, iż za zastosowaniem tej instytucji przemawiać mogą jedynie okoliczności wyjątkowe. Potrzeba sięgnięcia po tę instytucję aktualizuje się dopiero wówczas, gdy bądź to (niezależnie od przyszłego rozstrzygnięcia, co do zasadności skargi kasacyjnej) już wcześniej można stwierdzić zaistnienie istotnych powodów do uznania słuszności tej kasacji, bądź też wówczas, gdy strona wykaże odrębnie istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonywanie lub wykonanie orzeczenia pociągałoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Przy czym w tym drugim przypadku - jak to akcentuje się w orzecznictwie (np. por. postanowienie Sądu

Najwyższego z 23 czerwca 1996, V KKN 11/96 - S. Zabłocki, Przegląd orzecnictwa SN, Palestra 1996, nr. 5-6, s. 235) wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia powinien też zawierać dodatkową argumentację wskazującą na duże prawdopodobieństwo zasadności podniesionych w kasacji zarzutów i przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania (zob. *postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., sygn.. II KK 361/13, Lex 1427396*).

Obrońca powołując się na sytuację osobistą i zawodową skazanego, nie wykazał istnienia owych wyjątkowych dla M. P. okoliczności. Nadmienić należy, iż przypisane skazanemu czyny zostały popełnione w 2004 roku, nie dziwi zatem a wręcz jest godne pochwały, że w tym czasie skazany podjął zatrudnienie i założył rodzinę. Tym niemniej, powyższe argumenty nie mogą skutecznie przesądzić o uwzględnieniu złożonego wniosku. Skazany czyniąc plany na przyszłość winien także rozważać nieuchronność odbycia orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności.

W oparciu o wskazane „rodzinne okoliczności” skazany może ubiegać się w każdym czasie o odroczenie wykonania kary bądź przerwę w jej odbywaniu.

Nie przesądzając zatem ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, iż nie zachodzą w przedmiotowej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i **z tych względów orzekł jak na wstępie.**